

ΠΡΩΤΑ ΦΤΕΡΟΥΓΙΣΜΑΤΑ

Ο περίεργος

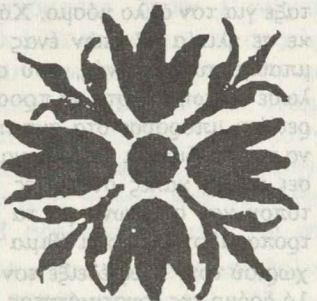
ΛΑΜΠΡΙΝΗΣ ΚΑΣΤΡΙΩΤΗ

Από τα αρχαία χρόνια μέχρι και σήμερα και σε κάθε μορφής κοινωνία υπάρχει ο χαρακτήριστικός τύπος του ανθρώπου που θέλει να τα μαθαίνει όλα, ανεξάρτητα από το αν τον αφορούν ή όχι. Είναι ο περίεργος. Είναι αυτός που έχει την εντύπωση πως όταν ρωτά για να μάθει οτιδήποτε συμβαίνει γύρω του, γίνεται φιλικός, γίνεται έμπιστος. «Ο περίεργος είναι συνήθως άνθρωπος με ζωρή φαντασία», είπε κάποτε ο Λογγφέλλου. Και εύκολα καταλαβαίνουμε τη σοφία της έκφρασής του. Ο περίεργος, έχοντας αναπτύξει τη φαντασία του, πλάθει ιστορίες και, ύστερα, ρωτώντας προσπαθεί να εξακριβώσει την αλήθειά τους.

Η περιέργεια με μέτρο είναι φυσιολογική, είναι πολλές φορές και προτέρη—όταν όμως ξεπερνά τα όρια καταντά το χειρότερο ελάττωμα. Μπορεί τότε να γίνει η αδιακρισία στο μεγαλύτερο βαθμό της, η αδυναμία στην κυριότερη έκφρασή της. Κι αυτό γιατί ο περίεργος, ενώ είναι κι αυτός άνθρωπος με ελαττώματα όπως όλοι οι άλλοι συνάνθρωποι του — που όμως προσπαθούν να τα καταπολεμήσουν— αυτός στέκεται αδύναμος μπροστά στο ελάττωμά του, που από κάποιο σημείο και μετά μεταβάλλεται σε πάθος. Τότε είναι που φαίνεται η καταστροφική ιδιότητα της περιέργειας. Ο βαθιά επηρεασμένος απ' αυτήν άνθρωπος προσπαθεί να την ικανοποιήσει χρησιμοποιώντας

κάθε είδους μέσα και καταλήγει στο να είναι οπαδός του «ο σκοπός αγιάζει τα μέσα». Γιατί προσποιείται πως μαθαίνοντας τα προβλήματα των άλλων, θα μπορέσει και να τα λύσει και όμως δεν κάνει καμιά προσπάθεια.

Οι συνάνθρωποί του, οι

φίλοι του όταν τον πρωτογνωρίζουν τον εμπιστεύονται, ξεγελασμένοι από το ψευτοενδιαφέρον του γι' αυτούς, ενθουσιάζονται με την συνήθως αναπτυγμένη δραστηριότητά του. Και γι' αυτό όταν καταλαβαίνουν το ελάττωμά του προσπαθούν να τον βοηθήσουν να το ξεπεράσει, τις περισσότερες φορές—δυστυχώς—χωρίς αποτέλεσμα, γιατί δεν έχει την απαραίτητη θέληση.

Στις κλειστές κοινωνίες, όπως είναι τα χωριά και οι μικρές πόλεις, η περιέργεια δεν ξεκινάει με άσχημο σκοπό. Είναι αποτέλεσμα του ενδιαφέροντος, ενδιαφέροντος που, όμως, αν αναπτυχθεί μπορεί να πάρει τη μορφή της αρρωστημένης περιέργειας και του κουτσομπολιού.

Παράδειγμα προς αποφυγή, λοιπόν, ο περίεργος αν δε θέλουμε να απομονωθούμε. Χωρίς να φτάνουμε όμως στο άλλο άκρο, στην αδιαφορία.

ΛΑΜΠΡΙΝΗ ΚΑΣΤΡΙΩΤΗ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΡΟΣΚΟΠΤΗ ΕΚΛΟΣΗ

Η «Ψήνα» αισθάνεται υποχρεωμένη να πει ένα ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ σ' εκείνους που κανονικά στέλνουν την ετήσια συνδρομή. Τώρα που τα πάντα ακριβύναν (χαρτί, τυπογραφικά, εργατικά, τα ταχυδρομικά—τηλεφωνικά τέλη κ.ά.) και οι δαπάνες εκδόσεως μεγάλωσαν, είναι περισσότερο αναγκαία η τακτική αποστολή της συνδρομής.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗ ΑΠΟ ΑΓΙΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ

— Τις τελευταίες μέρες το χωριό μας άπλωσε δύο νέους αγροτικούς δρόμους, δρόμους που θα έπρεπε να υπάρχουν εδώ και 20 χρόνια τουλάχιστον. Ας είναι όμως και τώρα. Ποτέ δεν είναι αργά. Και τώρα είναι χρήσιμοι. Πρόκειται, πρώτο, για την ένωση του παρακλήσιού μας της Παναγίας με το δημόσιο δρόμο Ιωαννίνων-Τύριας. Η διάνοιξη του δρόμου αυτού ξεκίνησε 50 μ. μετά τη γέφυρα, ακολούθησε για λίγα μέτρα το αυλάκι του μύλου, πέρασε στην κορυφή των χωραφιών του Βασιλιγιάννη, του Πάππου, πάνω από τους κήπους του Φ. Δόση και ενώθηκε με το νεό δρόμο που έφερε ως εκεί (σύνορα) η Ψήνα. Επίσης έγινε διαμόρφωση του αύλειου χώρου της εκκλησίας. Δεύτερο, πρόκειται για την καλή διάνοιξη δρόμου μέσω της Πλάκας, που κατέβηκε στην κορυφή της Κατσαρούς, πέρασε απέναντι στο Σταυροδρόμι και συνέχισε μέχρι το σπίτι του Πάνου Λώττα, διαμορφώνοντας από το Σταυροδρόμι και κάτω την παλιότερη διάνοιξη.

— Βέβαια το χωριό έχει ανάγκη και από πολλούς άλλους παρόμοιους δρόμους, γιατί δυστυχώς στο παρελθόν που υπήρχαν δυνατότητες το χωριό μας ολιγόρησε. Δεν εκμεταλλεύτηκε τις ευκαιρίες, ενώ τώρα οι κρατικές χορηγίες είναι από μηδαμινές έως ανύπαρκτες.

Το κοιν. συμβούλιο, όπως φαίνεται, κάνει ό,τι μπορεί. Ειδικά τους δύο δρόμους τους κατασκεύασε με πολύ λίγα χρήματα. Πώς; Δε γνωρίζω. Φαίνεται ότι ή χρεώθηκε ή βοηθήθηκε από τοπικούς παράγοντες (πολιτιστικός σύλλογος, αιδεφότητα, εκκλησία, ιδιώτες...). Πάντως οι δύο δρόμοι είναι πραγματικότητα. Το Πάσχα δεν είναι μακριά, οπότε οι χωριανοί θα επισκεφτούν την Παναγία με τ' αυτοκίνητά τους για τη γιορτή της Παρασκευής της Διακαινησίμου. Βέβαια αυτοί οι δρόμοι για να οριστικοποιηθούν χρειάζονται συντηρήσεις, χαλικοστρώσεις κλπ.

— Με την ευκαιρία πρέπει να επανέλθει και να επισημανθεί το θέμα του κεντρικού δρόμου του χωριού, του δρόμου των 4 χλμ. που

ενώνει το χωριό με τον κεντρικό δημόσιο δρόμο Ιωαννίνων-Τύριας. Δρόμοι που δε χωράει κανονικά λεωφορεία του ΚΤΕΛ και υποχρεωτικά δρομολογούνται τα παμπάλαια μικρά λεωφορεία, που πολύ σύντομα θα εκλείψουν. Υποχρεωτικά, κατά συνέπεια, ο δρόμος πρέπει να διαπλατυνθεί, να διαμορφωθεί και ασφαλιστεί. Ας το λάβουν σοβαρά υπόψη τους η Τ.Α., οι βουλευτές, οι νομαρχ. σύμβουλοι (ιδιαίτερα ο συμπατριώτης μας Βαγγ. Ζιάκας) και ειδικότερα το Νομαρχιακό Συμβούλιο. Δεν μπορούμε πλέον να μιλούμε για Ευρώπη, για το 2.000 και να έχουμε δρόμους του 1950.

— Και κάτι που κανένας ως τώρα δεν πρόσεξε ιδιαίτερα. Η Αγ. Αναστασία έχει μια μοναδικότητα: Είναι χτισμένη σε περίοπτη θέση. Ο οπτικός της ορίζοντας είναι σπάνιος, μεγάλος. Εκτείνεται Δ ως τα όρη του Σουλίου, Β ως την Αλβανία (Κασιδιάρης κλπ.), Α ως Τσούκα, Μανολιάσα, φαινόμενο που το έχουν απόλυτη ανάγκη οι σημερινοί κουρασμένοι άνθρωποι.

— Ακόμη το νεοσύστατο δασύλλιο των ξεκομμάτων, το δροσερότατο και εύγεστο νερό, οι εκπληκτικές πλαγιές και βουνοκορφές του Τόμαρου, προκαλούν και προκαλούν κάθε φυσιολάτρη και ονειροπόλο. Αλλά και το περίφημο ξερό και υγιεινό κλίμα και η μεγάλη ηλιοφάνεια (από την ανατολή μέχρι τη δύση του ήλιου φωτίζεται και λούζεται κυριολεκτικά το χωριό) είναι πολύ σπάνια φαινόμενα, αφού τα περισσότερα χωριά στερούνται τον ήλιο τις πρωινές ώρες ως το απόγευμα, ανάλογα με τη θέση τους.

— Αντιλαμβάνεται, λοιπόν, ο καθένας ότι αν δημιουργηθούν βασικές προϋποθέσεις (δρόμοι, ένα σύγχρονο κέντρο διασκέδασης, φιλοξενία, δημοσιότητα), τότε πολύς κόσμος θα κατευθύνει τα βήματά του προς το χωριό μας για λίγη ξεκούραση, για όμορφη διασκέδαση και ψυχαγωγία, που τόσο έχει ανάγκη ο σημερινός ταλαιπωρημένος άνθρωπος.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΤΣΑΝΟΣ

ΣΚΕΨΕΙΣ

Ο σεβασμός

ΛΟΥΚΑ Δ. ΝΤΟΥΜΑΣ

Το να σέβεται ο μικρότερος τον μεγαλύτερο, ο κατώτερος τον ανώτερο είναι αυτονόητο. Το να σεβόμαστε όμως τους ομοίους μας και, ακόμη πιο πολύ, τους μικρότερους μας, αυτό είναι που δείχνει ψυχική ανωτερότητα, πολιτισμό, ευγένεια. «Τη τιμή αλλήλους προηγούμενοι» έγραψε ο Απ. Παύλος. Ό,τι είναι πιο πάνω από μας προκαλεί το δέος. Ό,τι όμως είναι δίπλα μας και κάτω, τον ιπποτισμό και την αγάπη. Όποιος σέβεται τον εαυτό του, σέβεται και τους άλλους, διότι —σε τελευταία ανάλυση— ο σεβασμός προϋποθέτει τον αυτοσεβασμό.

Δε φυτρώνει σ' όλες τις

ψυχές ο σεβασμός, παρά μόνο σ' εκείνους που έχουν πόθο για την ολοκλήρωση. Μια ηθική προσωπικότητα. Ένας καλλιεργημένος και ανώτερος άνθρωπος με κύρος και ήθος, δεν μπορεί παρά να γίνει το αντικείμενο του σεβασμού των άλλων. Και δεν είναι τόσο η ηλικία και το αξίωμα, που γέννουν το σεβασμό. Πολύ περισσότερο απ' αυτά είναι η ηθική ποιότητα και τα πνευματικά χαρίσματα του ατόμου. Μη λησμονούμε μια μεγάλη αλήθεια: «Ο σεβασμός δεν επιβάλλεται· εμπνέεται». Εννοείται ότι εκείνοι που έχουν πραγματική αξία δεν επιζητούν τον έπαινο και το σεβασμό των άλλων. Ο σεβα-

σμός είναι καθήκον, που όλοι οφείλουμε να εκτελούμε, κανείς όμως δεν έχει δικαίωμα να το απαιτεί. Είπαν: Όποιος ζητάει σεβασμό και τιμές από τους άλλους, δεν του αξίζουν.

Συμβαίνει με πολλούς να χάνουν το σεβασμό και την εκτίμηση των συνανθρώπων τους. Και αυτό είναι συνέπεια του τρόπου με τον οποίο συμπεριφέρονται. Ένα αξίωμα λέει: «Αν γίνεις σκουλίκι και σέρνεσαι στη γη, μην παραπονέθεις αν σε ποδοπατούν».

«Ο σεβασμός και το καλό όνομα κερδίζονται με πολλές πράξεις. Και χάνονται με μία».

ΛΟΥΚΑΣ ΝΤΟΥΜΑΣ

Η ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Η επέτειος της απελευθερώσεως της πόλεως των Ιωαννίνων από τους Τούρκους στις 21 Φεβρουαρίου 1913 γιορτάστηκε με επισημότητα.

ΚΑΙΡΟ ΧΩΡΙΣ ΒΡΟΧΗ

Έχει 2 μήνες να βρέξει στον τόπο μας. Η παρατεταμένη δε αυτή ανομβρία ίσως αποβεί εις βάρος της γεωργίας—κτηνοτροφίας της περιοχής και πιθανότατα θα δημιουργήσει προβλήματα στην ύδρευση των χωριών μας το ερχόμενο καλοκαίρι.

* ΑΦΙΞΕΙΣ *

* Επέστρεψαν από τις ΗΠΑ με τις καλύτερες εντυπώσεις από τη φιλοξενία τους εκεί η κ. Γεωργία και ο κ. Σταύρος Β. Παύλος.

* Αφίχθη από την Κύπρο η κ. Νίτσα Στ. Παπακώστα.

* Ηρθάν από την Αυστραλία οι Πολυγυριώτες κύριοι Αγγελάς και Ιωάννης Κων. Ζώης καθώς και οι αδελφές κυρίες Ευφύλεια Πάντου και Φωτεινή Χατζή (το γένος Κων. Ζώης).

* Επέστρεψε στην Ελλάδα από τη Γερμανία ο κ. Ευθύμιος Δαδλαμής.

* Αφικνούνται από, Κυριακή 1 Μαρτίου, από την Αυστραλία οι Πολυγυριώτες κ. Νικόλαος Παπιάς και κα Μαρία Παπιά.

Καλή διαμονή στην πατρίδα.

* ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ *

* Αναχώρησε πάλι για τη Γερμανία ο Μοστινιώτης κ. Βασίλης Δαδλαμής.

Με το καλό να ξαναέρθει.

* ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ *

* Ο κ. Χρήστος και η κ. Αγγελική Τσιμίδου (το γένος Παπακώστα από το Λύγγο) έγιναν στη Θεσσαλονίκη γονείς κοριτσιού.

* Ο κ. Νικόλαος Θεοδ. Τζιάλλας, μηχανολόγος-μηχανικός από τη Χίνα, έγινε πατέρας αγοριού.

Να χησούν με υγεία τα νεογνήτα.

* ΓΑΜΟΙ *

* Στις 8 Φλεβάρη παντρεύτηκε ο Γιάννης Γ. Γκόλας τη Χαρά Μιάμη. Τα στέφανα έγιναν στον ιερό ναό Περιβλέτου Ιωαννίνων μπροστά στους γονείς τους, σε φίλους και συγγενείς. Το βράδυ ακολουθήσε γλέντι και φαγοπότι στο κέντρο «Βελούχι».

Τους ευχόμεστε να ζήσουν ευτυχισμένοι.

* ΒΑΙΤΕΛΗΣ ΚΑΤΣΑΝΟΣ *

* Η Ψημιάτσοα δεσποινίδα Βάγια Χρ. Χαλκιάκη και ο κύριος Θωμάς Νικ. Βλάχος, εργολάβος-ελασχοματιστής στην Αθήνα από τη Χρύσοβα Γρανίτσας Ευρυτανίας, χορεύαν το χορό του Ησάτα το Σάββατο 15 Φεβρουαρίου. Το μυστήριο του γάμου έγινε στον ιερό ναό του Αγίου Γεωργίου Καλλιθέας παρουσία των οικείων τους, συγγενών των δύο οικογενειών, συγχαριανών, παρά πολλών συμπatriωτών του Θωμά και της Βάγιας, καθώς και φίλων, γνωστών και πολλών άλλων, που απηύθυναν στους νεονύμφους τις θερμότερες ευχές τους για βίον ανθόσπαστον, και ευτυχισμένον, στον δε κομμάτιο κ. Παναγιώτη Αθανασίου και τους γονείς των παιδιών να τους ζήσουν και να τα χαλούνται.

Το ευχέως γερνός διαδέχτηκε γαμήλιο τραπέζι σε οικογενειακό κύκλο, στη διάρκεια του οποίου επανελήφθησαν στο Θωμά και στη Βάγια οι ευχές για ζωή γεμάτη υγεία, χαρά και προκοπή.

Συγχαίρομαι και εμείς από τη θέση αυτή το νέο ζευγάρι και ευχόμεστε ολόψυχως να ζήρει ευτυχισμένο.

* Με επικεφαλίδες «εκλεκτοί γάμοι» και «αρχοντικοί γάμοι»

... ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ...

οι Δραμεσιώτες κύριοι Κων. Γκόλας-Βούγγ. Κέκος μας απέστειλαν περιγραφές-ευχέτηρια για τον με πραγματική μεγαλοσύνη και με αρχοντικά τελεσθέντα στην Κέρκυρα γάμο του εξαίρετου συμπόλητη γιαντού κ. Ευαγγέλου Μιχ. Γκόλα και της εκλεκτής της καρδιάς τους θελκτικής δεσποινίδας Αθανασίας Πάρη Μιμυγιάννη.

Η «ΨΗΝΑ», λόγω των περιγραφών αυτών που καταχωρίζονται αμέσως παρακάτω, περιορίζεται στο να εκφράσει στο διαλεκτό ζευγάρι τα συγχαρητήριά της και τις πιο θερμές ευχές για βίον ανθόσπαστον και ευτυχία.

* ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ *

* Τους αγαπητούς μας Βασίλη Βάσση και Μαίρη Τσάντα, που αποφάσισαν να βαδίσουν μαζί το δρόμο της ζωής, συγχαίρομαι θερμά και ευχόμεστε να έχουν βίον ανθόσπαστον και ευτυχία.

* ΘΑΝΑΤΟΙ *

* Στις 18 Πενήρη άφησε την τελευταία του πνοή στο νοσοκομείο Χατζηκώστα ο Γιάννης Τσούρας, ετών 61 από το Μπέρκο. Ήταν κεραυνός εν αιθρία ο θάνατός του. Ακόμη δεν μπορούμε να συνειδητοποιήσουμε ότι ο Γιάννης έζησε σε 2 μέρες.

Τον εκλιπόντα τον κηρύττεισε από παλιν η μόνη. Ορφάνεψε από μικρός και τα λίγα γράμματα που έμαθε στο σχολείο της Κωσταντίας, τα έμαθε με μισή ταχύτητα και μονοκαμένους καθώς διδάρει το ξεροστόμιο του Μουσχογιά. Μεγάλωση δηλαδή από άβυσσος συνθήκες μες στη φτώχεια και τη δοκιμασία.

Παντρεύτηκε την Αλεξάνδρα Βαγενάκη και απέκτησε με αυτή 2 κόρες (τις οποίες πάντρεψε θανάσιμα) και ένα αγόρι (που το έχασε σε αυτοκινητιστικό δυστύχημα). Προ 2ετίας τον βρήκε και άλλο αγριο χτύπημα, ο θάνατος του γαμπρού του Αντώνη. Όλες αυτές τις μέρες και οι τελευταίες παγωνίες τον έστειλαν παράκαιρα στον τάφο. Έφυγε ο Γιάννης, ο οποίος πρόσφερε πάρα πολλά στα χωριά μας. Κάθε πρωί έβγαζε στο Νάινο, στα Βαρά και την Αϊ-Τριάδα, χτυπούσε την καρδιά και έδινε ζωή στον τόπο. Εκτός αυτού δεν έλειπε από καμιά εκδήλωση. Στους γάμους να δώσει χαρά, στις κηδείες να παρηγορήσει. Φύσει αδύνατο, λοιπόν, να ξεχαστούν τα όσα έκανε, γι' αυτό πάρα πολλούς κόσμους από όλα τα γύρω χωριά πήγε στην κηδεία του.

Στη σύζυγό του Αλεξάνδρα, στις κόρες του και όλους τους συγγενείς του διαβιβάζουμε τα συλλυπητήριά μας.

* ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΑ *

* Κάποιος αρχαίος μας παλαιός σοφός έλεγε: «Το ήθος του λυπητού», δηλαδή το χαρακτήρισμα του ανθρώπου, κατά δυσάρεστο στη ζωή. Αυτό συνέβηκε με σένα, αδελφέ μου, μόλις γέννησε μεγάλη χαρά απ' τους γονείς της αγαπημένης κόρης σου, που σφαιρούσε στους δικούς σου τη γάλη θλίψη του χαμού σου. Έτσι είναι η ζωή... οι δάκρυα ταξιδεύουντες, άλλοι ναυαγούν, άλλοι αργότερα, βγαίνουν από το τραγικό της. Κανείς δεν είναι αθάνατος!... Όμως ως παρηγορία όλους τους δικούς σου κι εμένας' αγαπάμε για τα προτερήματά σου η σκέψη πως ευτυχισμένης χαράς περ, την αποκατάσταση της άγιας κόρης σου.

Συλλυπούμαστε θερμά της «ΨΗΝΑ» την οικογένειά της Χρήστου Καλόγρη, αφού οι γονείς μας εμπόδιζαν να μείνουμε κοντά της στη μεγάλη πη.

* ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ *

* Αισθάνομαι την ανάγκη ευχαριστήσω μέσω της «ΨΗΝΑ» όλους συμπατριώτες που να και στην οικογένειά μου τον πρόσφατο θάνατο του πατέρα μας Δημητρίου Λάμπρου. Όλους όσοι παραβρέθηκαν κηδεία του, σ' αυτούς που έβλεψαν από την Αθήνα, την Πάτρα, τον Πόντο, τα Γιάννινα και άλλα γύρω χωριά, τους συγγενείς, φίλους και αγνοήτους στον πατέρα μου και σε μένα. Ακόμη τους που μου τηλεφώνησαν, που τηλεγράφησαν.

Ειδικά θέλω να ευχαριστήσω τους θεούς μου στο χωριό, ξαδέρφια μου στα Γιάννινα, περισσότερα τις ξαδέρφια, μπρινή και Σοφία για τη βοήθεια και κοιταστική προσοχή που έκαναν, ώστε να είναι όλα καλά. Ήταν στο σπίτι στο χωριό. Ήθελε να ευχαριστήσω το κ. Στεργίου για την άμεση και συγκινητική προσπάθεια που κατέβαλαν για την παρηγορία από την Αθήνα, και τα ταφικά του πατέρα μου Μιχάκη.

Τους ευχαριστώ όλους. ΚΩΣΤΑΣ Δ. ΛΑΜΠΡΟΣ

Η κηδεία του έγινε στην Παναγία της Ψήνας με τη συμμετοχή των δικών του, των συγγενικών και πολλών άλλων που πήγαν εκεί από Αθήνα, Γιάννινα, Ελευθεροχώρι και άλλα μέρη.

Συλλυπούμαστε τα παιδιά του Τάσο, Παναγιώτα, Σταματία, Βάγια, τα εγγόνια του, τα αδελφά του Βαγγέλη και Ελένη και όλους τους οικείους του.

* Πέθανε σε ηλικία 71 χρονών στις 25 Φλεβάρη στη Μοστίνα ο Νικόλαος Τσίρος. Ο εκλιπών ήταν ένας εξαιρετικός και φιλήσυχος άνθρωπος, όλη τη ζωή την ανέβασε στη Μοστίνα ασχολούμενος με αγροτικές εργασίες και όπου με την αξιοσύνη της ολόκληρης οικογένειας. Απέκτησε δύο κόρες και υπό δύσκολες συνθήκες σπούδασε τη με.

Ήταν έντιμος και πάντα περνούσε με το κεφάλι ψηλά, με τα λίγα ζώα και τα κτήριά του πέρανε καλά και καλοπάντηρε τα κορίτσια του. Και όλα αυτά του τα αναγνώρισε το μεγάλο δικαστήριο της κοινωνίας.

Δυστυχώς όμως η μάλιστα της εποχής μέσα σε ελάχιστο χρόνο του έκοψε το νήμα της ζωής γρήγορα.

Η κηδεία του —παρά το εργαστικό της ημέρας— ήταν πάνδημη. Πάρα πολλούς κόσμους τον συνόδευσε στην τελευταία του κατοικία. Εξάλλου και ο ίδιος δεν έλειπε ποτέ από τέτοια γεγονότα.

Ο χάρος τον εξήλεψε

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΜΠΙΓΓΟΥ

Αξέχαστο Μιχάλη, που τον είχα και μαθητή, γεννήθηκε και ανατράφηκε από την αγαπημένη κόρη σου, που σφαιρούσε στους δικούς σου τη γάλη θλίψη του χαμού σου. Έτσι είναι η ζωή... οι δάκρυα ταξιδεύουντες, άλλοι ναυαγούν, άλλοι αργότερα, βγαίνουν από το τραγικό της. Κανείς δεν είναι αθάνατος!... Όμως ως παρηγορία όλους τους δικούς σου κι εμένας' αγαπάμε για τα προτερήματά σου η σκέψη πως ευτυχισμένης χαράς περ, την αποκατάσταση της άγιας κόρης σου.

Συλλυπούμαστε θερμά της «ΨΗΝΑ» την οικογένειά της Χρήστου Καλόγρη, αφού οι γονείς μας εμπόδιζαν να μείνουμε κοντά της στη μεγάλη πη.

* ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΑ *

* Κάποιος αρχαίος μας παλαιός σοφός έλεγε: «Το ήθος του λυπητού», δηλαδή το χαρακτήρισμα του ανθρώπου, κατά δυσάρεστο στη ζωή. Αυτό συνέβηκε με σένα, αδελφέ μου, μόλις γέννησε μεγάλη χαρά απ' τους γονείς της αγαπημένης κόρης σου, που σφαιρούσε στους δικούς σου τη γάλη θλίψη του χαμού σου. Έτσι είναι η ζωή... οι δάκρυα ταξιδεύουντες, άλλοι ναυαγούν, άλλοι αργότερα, βγαίνουν από το τραγικό της. Κανείς δεν είναι αθάνατος!... Όμως ως παρηγορία όλους τους δικούς σου κι εμένας' αγαπάμε για τα προτερήματά σου η σκέψη πως ευτυχισμένης χαράς περ, την αποκατάσταση της άγιας κόρης σου.

Συλλυπούμαστε θερμά της «ΨΗΝΑ» την οικογένειά της Χρήστου Καλόγρη, αφού οι γονείς μας εμπόδιζαν να μείνουμε κοντά της στη μεγάλη πη.

Η κηδεία του έγινε στην Παναγία της Ψήνας με τη συμμετοχή των δικών του, των συγγενικών και πολλών άλλων που πήγαν εκεί από Αθήνα, Γιάννινα, Ελευθεροχώρι και άλλα μέρη.

Συλλυπούμαστε τα παιδιά του Τάσο, Παναγιώτα, Σταματία, Βάγια, τα εγγόνια του, τα αδελφά του Βαγγέλη και Ελένη και όλους τους οικείους του.

* Πέθανε σε ηλικία 71 χρονών στις 25 Φλεβάρη στη Μοστίνα ο Νικόλαος Τσίρος. Ο εκλιπών ήταν ένας εξαιρετικός και φιλήσυχος άνθρωπος, όλη τη ζωή την ανέβασε στη Μοστίνα ασχολούμενος με αγροτικές εργασίες και όπου με την αξιοσύνη της ολόκληρης οικογένειας. Απέκτησε δύο κόρες και υπό δύσκολες συνθήκες σπούδασε τη με.

Ήταν έντιμος και πάντα περνούσε με το κεφάλι ψηλά, με τα λίγα ζώα και τα κτήριά του πέρανε καλά και καλοπάντηρε τα κορίτσια του. Και όλα αυτά του τα αναγνώρισε το μεγάλο δικαστήριο της κοινωνίας.

Δυστυχώς όμως η μάλιστα της εποχής μέσα σε ελάχιστο χρόνο του έκοψε το νήμα της ζωής γρήγορα.

Η κηδεία του —παρά το εργαστικό της ημέρας— ήταν πάνδημη. Πάρα πολλούς κόσμους τον συνόδευσε στην τελευταία του κατοικία. Εξάλλου και ο ίδιος δεν έλειπε ποτέ από τέτοια γεγονότα.

Στη σύζυγό του, τα παιδιά του, εγγόνια και όλους τους συγγενείς του διαβιβάζουμε τα συλλυπητήριά μας.

ΝΤΙΝΟΣ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ

Η κηδεία του έγινε στην Παναγία της Ψήνας με τη συμμετοχή των δικών του, των συγγενικών και πολλών άλλων που πήγαν εκεί από Αθήνα, Γιάννινα, Ελευθεροχώρι και άλλα μέρη.

Συλλυπούμαστε τα παιδιά του Τάσο, Παναγιώτα, Σταματία, Βάγια, τα εγγόνια του, τα αδελφά του Βαγγέλη και Ελένη και όλους τους οικείους του.

* Πέθανε σε ηλικία 71 χρονών στις 25 Φλεβάρη στη Μοστίνα ο Νικόλαος Τσίρος. Ο εκλιπών ήταν ένας εξαιρετικός και φιλήσυχος άνθρωπος, όλη τη ζωή την ανέβασε στη Μοστίνα ασχολούμενος με αγροτικές εργασίες και όπου με την αξιοσύνη της ολόκληρης οικογένειας. Απέκτησε δύο κόρες και υπό δύσκολες συνθήκες σπούδασε τη με.

Ήταν έντιμος και πάντα περνούσε με το κεφάλι ψηλά, με τα λίγα ζώα και τα κτήριά του πέρανε καλά και καλοπάντηρε τα κορίτσια του. Και όλα αυτά του τα αναγνώρισε το μεγάλο δικαστήριο της κοινωνίας.

Δυστυχώς όμως η μάλιστα της εποχής μέσα σε ελάχιστο χρόνο του έκοψε το νήμα της ζωής γρήγορα.

Η κηδεία του —παρά το εργαστικό της ημέρας— ήταν πάνδημη. Πάρα πολλούς κόσμους τον συνόδευσε στην τελευταία του κατοικία. Εξάλλου και ο ίδιος δεν έλειπε ποτέ από τέτοια γεγονότα.

Στη σύζυγό του, τα παιδιά του, εγγόνια και όλους τους συγγενείς του διαβιβάζουμε τα συλλυπητήριά μας.

ΝΤΙΝΟΣ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ

Η κηδεία του έγινε στην Παναγία της Ψήνας με τη συμμετοχή των δικών του, των συγγενικών και πολλών άλλων που πήγαν εκεί από Αθήνα, Γιάννινα, Ελευθεροχώρι και άλλα μέρη.

Συλλυπούμαστε τα παιδιά του Τάσο, Παναγιώτα, Σταματία, Βάγια, τα εγγόνια του, τα αδελφά του Βαγγέλη και Ελένη και όλους τους οικείους του.

* Πέθανε σε ηλικία 71 χρονών στις 25 Φλεβάρη στη Μοστίνα ο Νικόλαος Τσίρος. Ο εκλιπών ήταν ένας εξαιρετικός και φιλήσυχος άνθρωπος, όλη τη ζωή την ανέβασε στη Μοστίνα ασχολούμενος με αγροτικές εργασίες και όπου με την αξιοσύνη της ολόκληρης οικογένειας. Απέκτησε δύο κόρες και υπό δύσκολες συνθήκες σπούδασε τη με.

Ήταν έντιμος και πάντα περνούσε με το κεφάλι ψηλά, με τα λίγα ζώα και τα κτήριά του πέρανε καλά και καλοπάντηρε τα κορίτσια του. Και όλα αυτά του τα αναγνώρισε το μεγάλο δικαστήριο της κοινωνίας.

Δυστυχώς όμως η μάλιστα της εποχής μέσα σε ελάχιστο χρόνο του έκοψε το νήμα της ζωής γρήγορα.

Η κηδεία του —παρά το εργαστικό της ημέρας— ήταν πάνδημη. Πάρα πολλούς κόσμους τον συνόδευσε στην τελευταία του κατοικία. Εξάλλου και ο ίδιος δεν έλειπε ποτέ από τέτοια γεγονότα.

Στη σύζυγό του, τα παιδιά του, εγγόνια και όλους τους συγγενείς του διαβιβάζουμε τα συλλυπητήριά μας.

ΝΤΙΝΟΣ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ

Η κηδεία του έγινε στην Παναγία της Ψήνας με τη συμμετοχή των δικών του, των συγγενικών και πολλών άλλων που πήγαν εκεί από Αθήνα, Γιάννινα, Ελευθεροχώρι και άλλα μέρη.

Συλλυπούμαστε τα παιδιά του Τάσο, Παναγιώτα, Σταματία, Βάγια, τα εγγόνια του, τα αδελφά του Βαγγέλη και Ελένη και όλους τους οικείους του.

* Πέθανε σε ηλικία 71 χρονών στις 25 Φλεβάρη στη Μοστίνα ο Νικόλαος Τσίρος. Ο εκλιπών ήταν ένας εξαιρετικός και φιλήσυχος άνθρωπος, όλη τη ζωή την ανέβασε στη Μοστίνα ασχολούμενος με αγροτικές εργασίες και όπου με την αξιοσύνη της ολόκληρης οικογένειας. Απέκτησε δύο κόρες και υπό δύσκολες συνθήκες σπούδασε τη με.

Ήταν έντιμος και πάντα περνούσε με το κεφάλι ψηλά, με τα λίγα ζώα και τα κτήριά του πέρανε καλά και καλοπάντηρε τα κορίτσια του. Και όλα αυτά του τα αναγνώρισε το μεγάλο δικαστήριο της κοινωνίας.

Δυστυχώς όμως η μάλιστα της εποχής μέσα σε ελάχιστο χρόνο του έκοψε το νήμα της ζωής γρήγορα.

Η κηδεία του —παρά το εργαστικό της ημέρας— ήταν πάνδημη. Πάρα πολλούς κόσμους τον συνόδευσε στην τελευταία του κατοικία. Εξάλλου και ο ίδιος δεν έλειπε ποτέ από τέτοια γεγονότα.

Στη σύζυγό του, τα παιδιά του, εγγόνια και όλους τους συγγενείς του διαβιβάζουμε τα συλλυπητήριά μας.

ΝΤΙΝΟΣ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ

Η κηδεία του έγινε στην Παναγία της Ψήνας με τη συμμετοχή των δικών του, των συγγενικών και πολλών άλλων που πήγαν εκεί από Αθήνα, Γιάννινα, Ελευθεροχώρι και άλλα μέρη.

Συλλυπούμαστε τα παιδιά του Τάσο, Παναγιώτα, Σταματία, Βάγια, τα εγγόνια του, τα αδελφά του Βαγγέλη και Ελένη και όλους τους οικείους του.

* Πέθανε σε ηλικία 71 χρονών στις 25 Φλεβάρη στη Μοστίνα ο Νικόλαος Τσίρος. Ο εκλιπών ήταν ένας εξαιρετικός και φιλήσυχος άνθρωπος, όλη τη ζωή την ανέβασε στη Μοστίνα ασχολούμενος με αγροτικές εργασίες και όπου με την αξιοσύνη της ολόκληρης οικογένειας. Απέκτησε δύο κόρες και υπό δύσκολες συνθήκες σπούδασε τη με.

Ήταν έντιμος και πάντα περνούσε με το κεφάλι ψηλά, με τα λίγα ζώα και τα κτήριά του πέρανε καλά και καλοπάντηρε τα κορίτσια του. Και όλα αυτά του τα αναγνώρισε το μεγάλο δικαστήριο της κοινωνίας.

Δυστυχώς όμως η μάλιστα της εποχής μέσα σε ελάχιστο χρόνο του έκοψε το νήμα της ζωής γρήγορα.

Η κηδεία του —παρά το εργαστικό της ημέρας— ήταν πάνδημη. Πάρα πολλούς κόσμους τον συνόδευσε στην τελευταία του κατοικία. Εξάλλου και ο ίδιος δεν έλειπε ποτέ από τέτοια γεγονότα.

Στη σύζυγό του, τα παιδιά του, εγγόνια και όλους τους συγγενείς του διαβιβάζουμε τα συλλυπητήριά μας.

ΝΤΙΝΟΣ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ

Η κηδεία του έγινε στην Παναγία της Ψήνας με τη συμμετοχή των δικών του, των συγγενικών και πολλών άλλων που πήγαν εκεί από Αθήνα, Γιάννινα, Ελευθεροχώρι και άλλα μέρη.

Συλλυπούμαστε τα παιδιά του Τάσο, Παναγιώτα, Σταματία, Βάγια, τα εγγόνια του, τα αδελφά του Βαγγέλη και Ελένη και όλους τους οικείους του.

* Πέθανε σε ηλικία 71 χρονών στις 25 Φλεβάρη στη Μοστίνα ο Νικόλαος Τσίρος. Ο εκλιπών ήταν ένας εξαιρετικός και φιλήσυχος άνθρωπος, όλη τη ζωή την ανέβασε στη Μοστίνα ασχολούμενος με αγροτικές εργασίες και όπου με την αξιοσύνη της ολόκληρης οικογένειας. Απέκτησε δύο κόρες και υπό δύσκολες συνθήκες σπούδασε τη με.

Ήταν έντιμος και πάντα περνούσε με το κεφάλι ψηλά, με τα λίγα ζώα και τα κτήριά του πέρανε καλά και καλοπάντηρε τα κορίτσια του. Και όλα αυτά του τα αναγνώρισε το μεγάλο δικαστήριο της κοινωνίας.

Δυστυχώς όμως η μάλιστα της εποχής μέσα σε ελάχιστο χρόνο του έκοψε το νήμα της ζωής γρήγορα.

Η κηδεία του —παρά το εργαστικό της ημέρας— ήταν πάνδημη. Πάρα πολλούς κόσμους τον συνόδευσε στην τελευταία του κατοικία. Εξάλλου και ο ίδιος δεν έλειπε ποτέ από τέτοια γεγονότα.

Στη σύζυγό του, τα παιδιά του, εγγόνια και όλους τους συγγενείς του διαβιβάζουμε τα συλλυπητήριά μας.

ΝΤΙΝΟΣ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗ ΧΡΗΣΤΟΥ ΣΙΩΜΟΥ

Μέσω των στηλών της «Ψήνας» η οικογένεια του κ. Δημ. Καλογρήρου απευθύνει προς τη σύζυγο του αείμνηστου Χρ. Σιώμου τα παρακάτω συλλυπητήρια λόγια:

Κυρία Σιώμου,

Μόλις συνήλθαμε κάπως απ' τη βαριά αρρώστια του Δημήτρη, ζητούμε συγγνώμη από σας και όλη σας την οικογένεια, αφού λόγιοι υγείας ανώτεροι από τη θέλησή μας, μας εμπόδισαν να βρεθούμε στη λύπη για το χαμό του αγαπημένου μας Χρήστου Σιώμου....

Η θλίψη μας δεν περιγράφεται μεταφράσει απλώς τα λόγια της κόρης μας, ειλικρινά κι αληθινά, γιατί την ήξερε από παιδί και τον έβλεπε κι αυτή πάντα σαν δικό της θείο, σαν τον καλό, τον γελαστό, τον ωραίο Άνθρωπο: «Αδελφάκι, η πλατεία κυριολεκτικά, άδειασαν τα Γιάννινα απ' αυτόν τον καλωσύνατο, τον ευγενέστατο, τον χαριτωμένο άνθρωπο, που με τα άκακα αστεία του έδινε τη χαρά και την καλή διάθεση σ' όσους τον συναντούσαν!...»

Ας είναι ελαφρύ το χόμα Αιωνία σου η μνήμη!

ΑΝΑΣΤ. ΜΠΙΓΓΟΣ

Αξέχαστο Μιχάλη, που τον είχα και μαθητή, γεννήθηκε και ανατράφηκε από την αγαπημένη κόρη σου, που σφαιρούσε στους δικούς σου τη γάλη θλίψη του χαμού σου. Έτσι είναι η ζωή... οι δάκρυα ταξιδεύουντες, άλλοι ναυαγούν, άλλοι αργότερα, βγαίνουν από το τραγικό της. Κανείς δεν είναι αθάνατος!... Όμως ως παρηγορία όλους τους δικούς σου κι εμένας' αγαπάμε για τα προτερήματά σου η σκέψη πως ευτυχισμένης χαράς περ, την αποκατάσταση της άγιας κόρης σου.

Συλλυπούμαστε θερμά της «ΨΗΝΑ» την οικογένειά της Χρήστου Καλόγρη, αφού οι γονείς μας εμπόδιζαν να μείνουμε κοντά της στη μεγάλη πη.

Η κηδεία του έγινε στην Παναγία της Ψήνας με τη συμμετοχή των δικών του, των συγγενικών και πολλών άλλων που πήγαν εκεί από Αθήνα, Γιάννινα, Ελευθεροχώρι και άλλα μέρη.

Συλλυπούμαστε τα παιδιά του Τάσο, Παναγιώτα, Σταματία, Βάγια, τα εγγόνια του, τα αδελφά του Βαγγέλη και Ελένη και όλους τους οικείους του.

* Πέθανε σε ηλικία 71 χρονών στις 25 Φλεβάρη στη Μοστίνα ο Νικόλαος Τσίρος. Ο εκλιπών ήταν ένας εξαιρετικός και φιλήσυχος άνθρωπος, όλη τη ζωή την ανέβασε στη Μοστίνα ασχολούμενος με αγροτικές εργασίες και όπου με την αξιοσύνη της ολόκληρης οικογένειας. Απέκτησε δύο κόρες και υπό δύσκολες συνθήκες σπούδασε τη με.

Ήταν έντιμος και πάντα περνούσε με το κεφάλι ψηλά, με τα λίγα ζώα και τα κτήριά του πέρανε καλά και καλοπάντηρε τα κορίτσια του. Και όλα αυτά του τα αναγνώρισε το μεγάλο δικαστήριο της κοινωνίας.

Δυστυχώς όμως η μάλιστα της εποχής μέσα σε ελάχιστο χρόνο του έκοψε το νήμα της ζωής γρήγορα.

Η κηδεία του —παρά το εργαστικό της ημέρας— ήταν πάνδημη. Πάρα πολλούς κόσμους τον συνόδευσε στην τελευταία του κατοικία. Εξάλλου και ο ίδιος δεν έλειπε ποτέ από τέτοια γεγονότα.

Στη σύζυγό του, τα παιδιά του, εγγόνια και όλους τους συγγενείς του διαβιβάζουμε τα συλλυπητήριά μας.

ΝΤΙΝΟΣ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ

Η κηδεία του έγινε στην Παναγία της Ψήνας με τη συμμετοχή των δικών του, των συγγενικών και πολλών άλλων που πήγαν εκεί από Αθήνα, Γιάννινα, Ελευθεροχώρι και άλλα μέρη.

Συλλυπούμαστε τα παιδιά του Τάσο, Παναγιώτα, Σταματία, Βάγια, τα εγγόνια του, τα αδελφά του Βαγγέλη και Ελένη και όλους τους οικείους του.

* Πέθανε σε ηλικία 71 χρονών στις 25 Φλεβάρη στη Μοστίνα ο Νικόλαος Τσίρος. Ο εκλιπών ήταν ένας εξαιρετικός και φιλήσυχος άνθρωπος, όλη τη ζωή την ανέβασε στη Μοστίνα ασχολούμενος με αγροτικές εργασίες και όπου με την αξιοσύνη της ολόκληρης οικογένειας. Απέκτησε δύο κόρες και υπό δύσκολες συνθήκες σπούδασε τη με.

Ήταν έντιμος και πάντα περνούσε με το κεφάλι ψηλά, με τα λίγα ζώα και τα κτήριά του πέρανε καλά και καλοπάντηρε τα κορίτσια του. Και όλα αυτά του τα αναγνώρισε το μεγάλο δικαστήριο της κοινωνίας.

Δυστυχώς όμως η μάλιστα της εποχής μέσα σε ελάχιστο χρόνο του έκοψε το νήμα της ζωής γρήγορα.

Η κηδεία του —παρά το εργαστικό της ημέρας— ήταν πάνδημη. Πάρα πολλούς κόσμους τον συνόδευσε στην τελευταία του κατοικία. Εξάλλου και ο ίδιος δεν έλειπε ποτέ από τέτοια γεγονότα.

ΓΙΑ ΕΝΑ ΔΡΟΜΟ ΚΑΙ ΜΙΑ ΓΕΦΥΡΑ

Πολύ καλά έκαναν οι πρόεδροι των κοινοτήτων Κωστανιανής και Λύγγου, οι οποίοι ενδιαφέρθηκαν για το δρόμο που περνάει από το ντερένι Διαβατά και ο οποίος πηγαίνει προς το μαντείο Δαδώνης και ενώνει τα Γραμμενοχώρια με τα χωριά της Λάγκας. Ο δρόμος αυτός πράγματι θα αποβεί χρησιμότητας. Θα βοηθήσει τους διερχόμενους απ' αυτόν, ιδιαιτέρως το χειμώνα όταν οι άλλοι δρόμοι γίνονται αδιάβατοι. Είναι δρόμος επί επιπέδου και στερεού εδάφους και

όπου κινούνται λίγα αυτοκίνητα και χρειάζονται μόνο 2-3 τεχνικά (μικρογέφυρες-υπόνομοι, ρείθρα).

Επίσης οι πρόεδροι των κοινοτήτων Ψήνας και Δραγονιάς φροντίζουν να πλατύνει το γεφύρι Ψήνας, το οποίο έχει υποστεί μεγάλες φθορές και η διέλευση απ' αυτό έχει γίνει επικίνδυνη. Δεν πρέπει να ξεχνούμε ότι 2 αυτοκίνητα έχουν πέσει απ' αυτό, ευτυχώς χωρίς ανθρώπινα θύματα.

ΚΩΣΤΑΣ Π. ΠΑΠΠΑΣ

ΑΠΟ ΜΟΣΠΙΝΑ

* Η μοσπινιώτικη καταγωγή Αγγελική Τσιμίδου (το γένος Σπύρου Παπακώστα) απέκτησε κόρη, πρώτο βλαστό της οικογένειας. Στους χαρούμενους γονείς Χρήστο και Αγγελική και στους ευτυχισμένους παπούδες Σπύρο και Νίτσα Παπακώστα ευχόμαστε εκ βάθους ψυχής να τους ζήσει και να... ενεργοποιήσουν ρόκες και αδράχτια.

* Αφίχθη από τη Γερμανία για μόνιμη εγκατάσταση στην πατρίδα ο συνταξιούχος συγχωριανός μας Θύμιος Δαρλαμήτσος. Με τον αγαπητό μας γιο του Βασίλη μετέφερε προ ημερών ολόκληρο τον όγκο των πολλών αποσκευών του στη γενέτειρά του Μοσπίνα, αγαπημένο και μόνιμο σταθμό της από εδώ και στο εξής διαμονής του.

Του ευχόμαστε με υγεία να χαρεί τη σύνταξή του.

ΝΤΙΝΟΣ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ

κι αυτά...

ΓΥΡΙΣΑΝ ΣΤΗΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Επέστρεψαν πάλι στην εργασία τους στην Αυστραλία, όπου είναι μόνιμα πλέον εγκατεστημένοι, ο καταγόμενος από την Ψήνα κ. Ανδρέας Διον. Νικολάου και η σύζυγός του κ. Κατερίνα Νικολάου.

Εμειναν εδώ αρκετές ημέρες, διάστημα κατά το οποίο επισκέφτηκαν πολλά αξιοθέατα σε διάφορα μέρη της πατρίδας και φιλοξενήθηκαν, εκτός από τους δικούς τους, και από συγγενείς και φίλους.

Το προκομμένο τούτο νεαρό ζευγάρι με την εδώ παρουσία του έδωσε μεγάλες χαρές στους δικούς του, αλλά και το ίδιο ένωσε ξεχωριστές συγγενήσεις από τις περιποιήσεις πού τους επιδαψιλεύσαν αγαπημένα άτομα.

Εφύγαν με τις καλύτερες εντυπώσεις.

Ο κ. και η κ. Νικολάου δεν

παρέλειψαν να περιλάβουν στο πρόγραμμα του ταξιδιού τους και άλλες χώρες στην Ευρώπη και την Αμερική.

ΜΕΛΟΣ Δ.Σ.

Ο Δραγοψινός κ. Χρήστος Γκόλφος μετέχει και πάλι στο διοίκ. συμβούλιο της Ενωσης Ηπειρωτών Βύρωνα.

Τού ανατέθηκαν καθήκοντα β' αντιπροέδρου.

ΠΡΟΟΔΟΙ ΖΟΡΓΙΑΝΙΤΗ

Ο κ. Γεώργιος Κ. Αποστόλου, που κατάγεται από τη Ζοργιάνη και διαμένει μόνιμως με την πατρική του οικογένεια στην Αυστραλία, πήρε το BACHELOR OF SCIENCE.

Συγχαρητήρια και πάντα να προοδεύει.

ΑΠΟ ΑΓΙΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ

* Πληροφορούμε τους συμπατριώτες μας ότι ο ράφτης Γιώργος Δόσης εγκαταστάθηκε πλέον στο χωριό μας Αγία Αναστασία. Εκεί, από δω και στο εξής, θα δέχεται τις παραγγελίες για ράψιμο. Του ευχόμαστε ολόψυχα να χαρεί με υγεία το καινούργιο του σπίτι και καλές δουλειές.

* Αισθάνομαι την υποχρέωση να ευχαριστήσω την «Ψήνα» για τα καλά της λόγια, που είχε την καλοσύνη να καταχωρίσει για το πρόσωπό μου σε προηγούμενο φύλλο της με την ευκαιρία της συνταξιοδότησής μου και τη διαβεβαίωσή ότι δεν πρόκειται να μειώσω το ενδιαφέρον μου για την περιοχή μας, τους ανθρώπους της και τα προβλήματά τους.

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΚΑΤΣΑΝΟΣ

κι αυτά...

ΓΙΑ ΤΗ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑ

Το διοικ. συμβούλιο του Εξωραϊστικού Συλλόγου Ψήνας προσανατολίζεται στο να φιλοτεχνήσει «νόμισμα» γιαννιώτικης λαϊκής τέχνης, για να το βάζει στη βασιλόπιτα που κόβει κάθε χρόνο στο χωριό.

ΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΣ

Η καταγόμενη από το Λύγγο διδασκάλα δεσπ. Λένα Σπ. Παπακώστα διορίστηκε σε δημοτικό σχολείο της Λευκωσίας. Η δεσπ. Παπακώστα αποφοίτησε από την Παιδαγωγική Ακαδημία Κύπρου μόλις το παρελθόν θέρος.

Συγχαρητήρια και καλή σταδιοδρομία.

ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΗ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥ ΕΛ-ΤΑ

Μετά από ευδόκιμη υπηρεσία 30 και πλέον ετών συνταξιοδοτήθηκε ο Δραγοψινός υπάλληλος των ΕΛ-ΤΑ κ. Θεοχάρης Ν. Ζήκος.

Ο κ. Ζήκος, σεμνός και εργατικότατος, αποδείχτηκε ότι ήταν εχέμυθος, συνεργάσιμος, έντιμος, και στο έπαρκο υπηρεσιακός και συνεπής υπάλληλος.

Του ευχόμαστε να χαρεί με υγεία τη σύνταξή του.

ΠΑΓΩΣΕ Η ΛΙΜΝΗ

Τρεις φορές πάγωσε εφέτος η Παμβώτιδα.

Η παγωμένη επιφάνεια της λίμνης μας και τα «κομποτεχνήματα» που δημιουργήθηκαν από τα κρυσταλλωμένα νερά σε χόρτα, θάμνους, φράχτες γύρω απ' αυτή συγκέντρωσαν εκεί πολλούς περιεργούς Παννιώτες.

ΑΝΟΙΞΕ ΚΑΘΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ο Δαδωναίος Ευάγγελος Μήτσος άνοιξε καθαριστήριο στην Πεδινή (θέση Καρούα) και υπόσχεται επιμελημένη εργασία και ταχεία εξυπηρέτηση.

Του ευχόμαστε καλές δουλειές.

ΚΩΣΤΑΣ ΓΚΟΛΑΣ

ΠΗΡΕ ΤΟ ΠΤΥΧΙΟ ΤΟΥ

Ελαβε το πτυχίο του καθηγητή γυμναστικής ο Ψηνιώτης κ. Αλέξανδρος Β. Παππάς.

Τον συγχαίρουμε θερμά και του ευχόμαστε να διοριστεί γρήγορα και να έχει καλή σταδιοδρομία.

ΒΟΗΘΗΣΑΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΣ

Την «ΨΗΝΑ» τη βοήθησαν το λήξαν έτος 1991 με αισθητά μεγαλύτερη συνδρομή οι εξής:

Ευάγγ. Γιώτης, Ευάγγ. Γιώργος, Τιμολ. Λαδόπουλος, Ν. Ι. Παπανικολάου, Αγγελική Τάτση, Άλκης Παππάς, Δημοσθ. Ζώης, Νικ. Ρίζος, Αντ. Χαραλάμπους, Κων. Στεφάνου, Χριστόφ. Ευθυμίου, Τιμολ. Παππάς, Γεώργ. Ι. Παππάς, Βασ. Βασιλάκης, Κώστας Ι. Παππάς, Θεόδ. Παππάς, Φίλ. Μαντζούκας, Χριστόφ. Παππάς, Ι. Ν. Μητσόπουλος, Θεόδ. Παπαγιάννης, Έφη Δάλλα, Κων. Μίχος, Φώτ. Αυγερινός, Γεώργ. Βασιλείου, Βάσω Οικονόμου, Ηλ. Βόβολης, Ερρίκος Γιώργος, Γιάν. Μητσόπουλος, Γερ. Μίχος, Νικ. Γρ. Παππάς, Ευάγγ. Λεοντίου, Κ. Ν. Μητσόπουλος, Κων. Κωλέττης, Αθαν. Παππάς, Χαρ. Μπράγιας, Αδελφοί Γκόλφου, Κων. Δρόσος, Κων.

Αποστόλου, Νικ. Β. Βόβολης, Κων. Στ. Βλαχόπουλος, Ν. Βαγεράκας, Τσουμπρης, Θεόδ. Χήτης, Φώτ. Σιώμος, Χρ. Αλ. Σιώμος, Στεφ. Σιώμος, Ευθ. Παπαγεωργίου, Χρ. Παππάς, Δημ. Γ. Παππάς, Περ. Μπέλλος, Ανδρ. Ανδρέου, Βασ. Μητσόπουλος, Ευάγγ. Νικολάου, Βασ. Βενετσανοπούλου, Δημ. Καλόγηρος, Ν. Βέργος, Ιουλία Ρεδιάδου, Χρ. Πασχάλης, Δημ. Τσίρας, Δημ. Α. Βόβολης, Χρ. Μητσόπουλος, Σπ. Νικολάου, Αναστ. Μπίγγος, Αναστ. Κωλέττης, Ελένη Μπουλάκη, Σπ. Παπακώστας, Θεόδ. Σιώλος, Αδελφοί Στεφάνου, Περ. Σιώμος, Γιώργος, Αναστ. Σιώλος, Παντ. Διαμάντης, Βασ. Ευθυμίου, Ηλ. Αναστασίου, Β. Γ. Βάσσης, Κ. Βόβολης, Γ. Παπαγεωργίου, Αθανασίου, Παν. Κωλέττης και άλλοι.

Ευχαριστούμε.

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

«ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ ΚΑΙ ΜΟΥΣΕΙΟ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ»

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΜΠΙΓΓΟΥ

Μελετώντας το βιβλίο: «Λαογραφία και Μουσείο Πολυγύρου Ιωαννίνων» του συγγραφέα καθηγητή κ. Αναστασίου Μπίγγου διακρίνει κανείς εμπειριστατωμένη έρευνα πρωτότυπα στοιχεία απαραίτητα για τη συμπλήρωση της επιστήμης της Λαογραφίας και για τη διάσωση της λαογραφικής μας παράδοσης.

Το πόνημά του αποτελεί παράδειγμα και χρήσιμο οδηγό για κάθε διανοούμενο ασχολούμενο ή που θέλει να ασχοληθεί με τη συλλογή και τη μελέτη του λαογραφικού υλικού της πατρίδας μας και ιδιαίτερα της ευρύτερης περιοχής της πάλαι ποτέ επαρχίας Κουρέντων.

Περιγράφει ζωντανά τις παραδόσεις και τα ήθη και έθιμα που σώζονται ανάμεσα στους χωριανούς του και αναφέρει τις ελληνικότερες παροιμίες που χρησιμοποιούσε και χρησιμοποιεί η περιοχή μας.

Ακόμα, με το λεξιλόγιο που έχει τις ρίζες του στην αρχαία ελληνική και χρησιμοποιείται μέχρι και σήμερα στα χωριά μας, ο συγγραφέας καθηγητής κ. Αναστάσιος Μπίγγος περιγράφει και παρουσιάζει τα σπουδαιότερα εκθέματα του λαογραφικού μουσείου Πολυγύρου.

Αξίζουν θερμά συγχαρητήρια στον εξαιρετικό πνευματικό άνθρωπο — ακούραστο εργάτη της Λαογραφίας — εμπνευστή και δημιουργό ενός έργου, που θ' αποτελέσει παράδειγμα προς μίμηση και εύχομαι στη μάχη που δίνει για τη διάσωση του λαογραφικού μας θησαυρού να εύρει συμπαράστατες στο έργο του η δε προσφορά του να βρει άξιους συνεχιστές.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΖΙΑΚΚΑΣ

*

Με την ευκαιρία που το «ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΝ ΜΕΛΛΟΝ» έγκυρη, ανεξάρτητη, εθνικοπολιτική εφημερίδα της πρωτεύουσας (Εφ. Μπενάκη 6, τηλ. 32.13.233-32.13.344, 106 66 Αθήνα) μπήκε στο 58ο έτος της εκδόσεώς της, θέλω να της ευχηθούμε να τα εκατοστήσει και να παραμείνει στις επάλξεις για την υπηρεσία των συμφερόντων του τόπου μας.